

■ Entrevista a:
**Artur Mas, Conseller
en Cap i candidat a la
Presidència de la
Generalitat de
Catalunya**

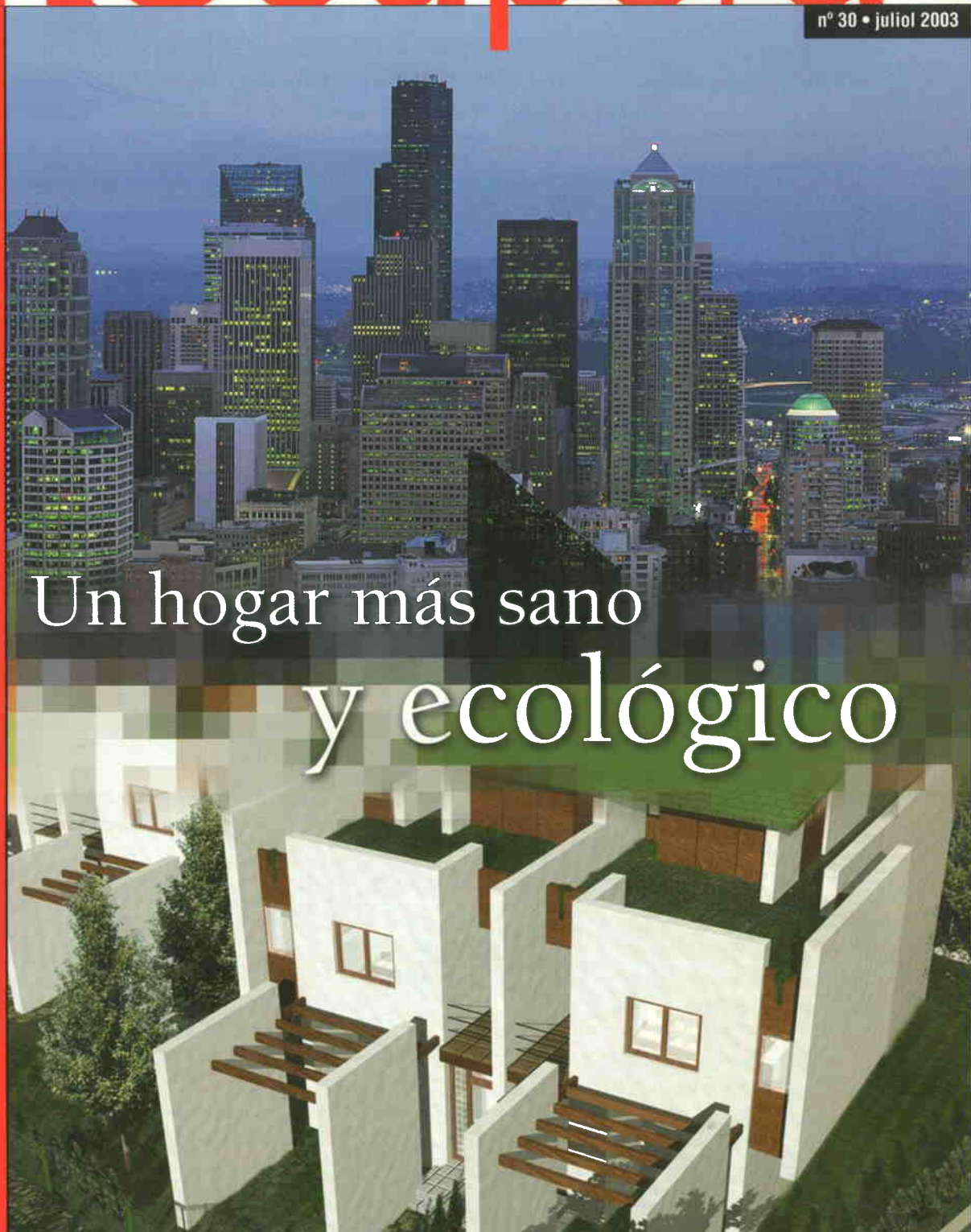
■ Notícies del sector

■ Notícies del Gremi

■ Reportaje:
**Millores ambientals,
garantía de futur**

■ Coleccionable :
**2002, AÑO
INTERNACIONAL DE LAS
MONTAÑAS, Nº 6**

■ La gent de la recuperació:
Francesc Riba Farré

Un hogar más sano y ecológico

MULTIVOL® • MULTICONTAINER® • RECUPRÉS®
GRUAS • VOLQUETES • RESCATUR®

c/ Cadaqués, 21 - P.I. La Llagosta
08120 La Llagosta (Barcelona)
Tel: 935 44 37 60 - Fax: 935 60 36 89
e-mail: comercial@cayvol.com
Web: www.cayvol.com

Certificación ISO 9001

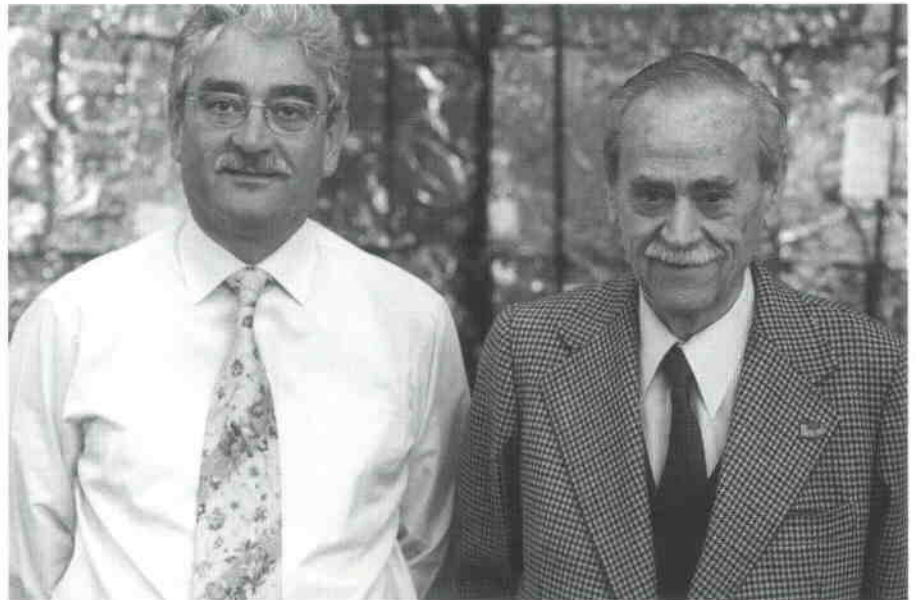
Francesc Riba Farré: El valor de l'experiència

L'infància de Francesc Riba Farré va transcorre al barri de la Ribera per els voltants del passeig del Born. Va estudiar a La Salle Condal. A finals dels anys 40, amb poc més de 20 anys, Francesc Riba Farré complia un servei militar de cinc anys!!! a un poble de Guipúscoa, Lesaca, mentre els seus pares portaven endavant una botiga de cereals al barri del Born de Barcelona.

Durant un permís, els va anar a visitar un antic empleat de la família, que havia treballat per ells com a cambrer en un restaurant que els Riba havien regentat al mercat de Santa Catalina. Aquest home es deia José Orea, i els anava a donar les gràcies per ajudar la seva dona i fills, regalant-li menjar mentre ell es trobava en un camp de concentració. I també va aprofitar per proposar un negoci, el de la recuperació, ja que un oncle seu s'hi dedicava i havia pogut observar que era un negoci de futur. Orea estava decidit en començar amb la recuperació, i només necessitava uns socis. "Tot i que el meus pares tenien altres plans i volien obrir una botiga de cereals a l'engròs, jo vaig pensar: bueno, es pot provar. Si no anava bé, sempre podia tornar a treballar en el negoci familiar", recorda - Riba.

També va donar la casualitat que en aquells moments, gràcies a contactes personals, Francesc Riba va ser traslladat a la caserna de San Agustín de Barcelona. "Aquesta caserna estava a 200 metres de casa meua. Hi anava a firmar cada matí i a les 9 ja estava a casa un altre cop per treballar amb els meus pares", explica Riba. I en pocs mesos es llicenciava el seu germà gran. Així que, finalment, el 1941 els dos germans van obrir el negoci de recuperació, amb un local al carrer de La Figuereta i un capital de 9.000 pessetes que li van deixar els pares. "Però es queixaven de que no els ajudava en el negoci, així que, mentre buscaven algú per arrendar la botiga, vaig treballar als dos llocs. Pels matins agafava la bicicleta i feia un recorregut per drapaires i tallers. Arribava a carregar fins a 70 quilos i feia uns 5 o 6 viatges cada matí. Quan realment havia de carregar molt, llogava un tricicle, perquè aleshores els camions escassejaven", recorda. El recorregut habitual era per la Barceloneta i el Casc Antic

Escollar la història de Comercial Riba Farré és entendre la importància de l'empenta i la iniciativa personal. Aquestes qualitats, juntament amb l'honestedat, van crear la que ara és una de les empreses líder a Espanya de recuperació de metall no fèrrics. Tot va començar per una sèrie de casualitats...

de Barcelona, on, en aquella època, abundaven els drapaires. Però només comprava metalls no fèrrics. "Perquè m'agradaven i perquè amb la bicicleta era el més rentable de carregar", explica Riba. I per les tardes treballava a la botiga de cereals dels pares.

Durant els primers anys de la seva activitat, Francesc Riba es va adonar que, encara que trigarien més temps, podrien vendre el material a molt millor preu si el classificaven. Però necessitava que algú li ensenyés bé. Així que va acudir a una foneria on va aprendre a classificar, memoritzant-ho tot, i després a aplicar-ho a la botiga pròpia. També li van ensenyar quin tipus de metalls es necessitava per cada operació i per cada producte. "No ho van fer desinteressadament, és clar, va pensar que així, amb mi, podrien comprar més barat", bromeja Riba. La memòria i una gran capacitat estratègica són sens dubte els punts forts d'aquest empresari. Una prova és que va ser medalla de plata d'escacs del Mundo Deportivo l'any 1943.

Temps de canvis

Continuant amb les casualitats, al cap d'uns

anys, van començar a fer negocis amb el metall de vaixells desballestats de la Guinea espanyola. Un dels contactes que van fer en aquests negocis, Morales de los Rios, els va vendre una partida d'uns 300-400 bidons.

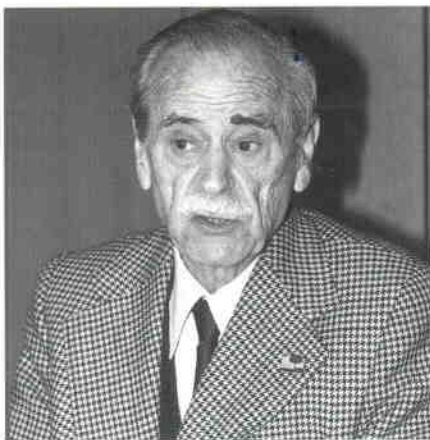
El novembre del 1946 els va aconsellar fer negoci a Canàries, on no hi havia cap recuperador especialista en metalls, i on finalment van obrir un magatzem que encara ara, després de 50 anys, funciona i és part de la companyia. Ell i el seu germà es tornaven cada sis mesos a Canàries, ja que, tal i com explica Riba, "calia vigilar constantment la mercaderia i passava mes temps al port que al magatzem". A més, "en aquells temps no tot eren flors i violes: intervencions, papers, duanes, llicències d'importació fins i tot per Canàries... Una conferència a Canàries trigava 4-5 hores en establir-se". "Eren altres temps, havien menys papers, no coneixíem Hisenda, teníem menys de tot i es treballava mes físicament. Encara que l'essència del negoci continua sent igual" diu Riba.

En aquest període, van canviar de local al carrer Roig, poc després al carrer Taulat al Poble Nou, després al carrer Bacardí de Sants

i al carrer Viriato. "Aquí es on vam veure els primers containers, que vam portar de seguida a Canàries", ens diu Riba. I és que en aquella època es treballava sobre tot amb bidons, de 200 litres, molt incòmodes de manejar. Per descarregar-los dels camions havien d'utilitzar cordes, bigues, i els propis braços.

El 1974 el local es va traslladar a l'avinguda Carrilet de l'Hospitalet, on es van estar fins que vint anys després obrissin el que ara és el local de Comercial Riba Farré, al carrer Botànica, enfront de la Fira 2.

El 1984 els germans es van separar amistosament i va entrar a formar part de la societat José Alonso, que feia anys que era client proveïdor d'ells. Alonso provenia del món del tèxtil, després va treballar en una botiga de ferralla d'un oncle, i finalment va ser "fitxat" per Francesc Riba Farré. Comercial Riba Farré ara està al càrrec de Xavier Riba, fill de Francesc Riba, i membre de la Junta del **Gremi de Recuperació**, tal i com ho va ser el seu pare durant molts anys. Actualment Francesc Riba, jubilat, continua venint cada dia al magatzem pel matí. Les tardes les dedica a la seva gran passió: el Jazz. Gaudeix escoltant la seva

col·lecció particular de 15.000 discs.

Alonso hi continua treballant com a "apoderat" i Cap de Compres i Vendes Nacionals. "Aquest sector em va enganjar perquè és una negociació diària àrdua, hi ha un tracte molt bonic amb la gent, i perquè és seriós", diu Alonso. Recorda quan treballava en el sector del tèxtil, que trobava "molt bonic". "Però amb la competència, als anys 70 moltes empreses es van ensorrar i vaig començar a treballar amb el meu oncle. Allà col·laboràvem amb els desballestadors de vaixells a canvi de que li venguessin els metalls", diu Alonso. Encara recorda una anècdota curiosa: "Es va

cremar un vaixell al Moll d'Espanya, després de dues setmanes d'estar-se aturat al port per investigar si portava tabac de contraban. Al cap d'uns anys es va posar a subhasta el seu desballestament i vam poder col·laborar-hi per recuperar la gran carrega d'estany que portava. Vam estar gairebé un any i mig per poder-ho desballestar. Finalment li van trobar el tabac en uns taulons que feien de paret, en bosses de plàstic de vint paquets". En el magatzem del seu oncle, situat al Paral·lel, va estar des de 1966 fins que es va incorporar a Comercial Riba Farré, dedicant-se de ple al mercat de la recuperació de metalls no fèrrics. Amb la mirada cap al passat, José Alonso recorda que "la recuperació era més rústica, la gent era d'una educació més baixa. Abans molts drapaires no sabien ni llegir ni escriure i ara els treballadors de les empreses recuperadores estan molt preparats. Realment, mai temps passat va ser millor. Tot i que no oblidés aquells anys, perquè passaves moltes calamitats, treballant 14 hores al dia, ara tot és molt i molt millor. T'exigeixen molta més qualitat, però només cal ser més conscient i mantenir la honestedat com sempre hem fet".

Hidroeuropa, S.L.

CONSTRUCCIONES MECÁNICAS E HIDRÁULICAS

Prensas Hidráulicas Automáticas para:
Chatarra, Metales, Papel y Cartón, Materias
textiles...

**CINTAS TRANSPORTADORAS
METÁLICAS
CONTENEDORES**

**TRITURADORES DE PAPEL Y CARTÓN
COMPACTADORES DE CARTÓN Y
BASURA
MOLINO PARA CABLES Y PELACABLES**

Avda. Estación Nº 3 - Fax (968) 16 60 60
Tlfs. (968) 55 61 42 - 55 64 86
30594 POZO ESTRECHO
(Cartagena) - Murcia - ESPAÑA

